

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 421/2011-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť RNDr. M. L., B., A. L., B., a K. L., B., ktorou namietajú porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo 121/2010 zo 6. apríla 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 S 93/2008-32 z 12. januára 2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť RNDr. M. L., A. L. a K. L. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 15. augusta 2011 doručené podanie RNDr. M. L., B., A. L., B., a K. L., B. (ďalej len „sťažovatelia“), ktoré podľa obsahu možno kvalifikovať ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namietajú porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Sžo 121/2010 zo 6. apríla 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 S 93/2008-32 z 12. januára 2010.

Zo sťažnosti a z vyžiadanej spisovej dokumentácie z krajského súdu vyplýva, že sťažovatelia si podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov uplatnili reštitučný nárok vo vzťahu k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území P. V predmetnej reštitučnej veci rozhodoval v prvom stupni Obvodný pozemkový úrad v Bratislave, ktorý rozhodnutím č. 4262/2004/PÚ/Tk-1 z 3. decembra 2004 reštitučné konanie zastavil. V odvolacom konaní Krajský pozemkový úrad v Bratislave (ďalej len „krajský pozemkový úrad“) označené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil svojím rozhodnutím č. 64/2005/BAK/KPÚ z 2. februára 2005. Následne sa sťažovatelia návrhom doručeným krajskému pozemkovému úradu 23. júla 2007 domáhali povolenia obnovy konania v predmetnej reštitučnej veci s poukazom na to, že povinná osoba B, a. s., nepreukázala jednoznačne, žeby v minulosti vyplatila vyvlastňovaciu náhradu ich matke ako pôvodnej vlastníčke predmetnej nehnuteľnosti.

O návrhu sťažovateľov na povolenie obnovy konania rozhodol krajský pozemkový úrad rozhodnutím č. 101/279/07-08 z 18. januára 2008 tak, že obnovu konania nepovolil. Proti označenému rozhodnutiu podali sťažovatelia odvolanie, o ktorom rozhodlo Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) rozhodnutím č. 1460/2008-430 z 25. marca 2008 tak, že odvolanie zamietlo a potvrdilo rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Sťažovatelia sa žalobou podanou 22. mája 2005 domáhali v rámci správneho súdnictva preskúmania označeného rozhodnutia ministerstva. O žalobe rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 3 S 93/2008-32 z 12. januára 2010 tak, že ju zamietol. Označený rozsudok krajského súdu sťažovatelia napadli

odvolaním, o ktorom rozhodol najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 2 Sžo 121/2010 zo 6. apríla 2011.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uvádzajú, že „... V celom konaní sa prejavili náznaky korupcie, klamstiev a cieľavedomého konania v tom smere, aby sa neuspokojil náš reštitučný nárok nijakým spôsobom. Neskoršie sa ukázalo, že B. spoločnosť súbor pozemkov ako vodný zdroj pre zásobovanie obyvateľstva pitnou vodou - už nepotrebuje pre pôvodný účel... ale na kšefty...

O obnovu konania sme sa snažili preto, lebo sme sa v priebehu pôvodného konania presvedčili o nekalom správaní niektorých pracovníkov pozemkového úradu...

Postupom príslušných orgánov boli porušené naše ústavné práva na spravodlivý proces a na vlastníctvo.

Žiadame Ústavný súd, SR, aby vyhlásil, že uvedenými rozhodnutiami boli porušené naše ústavné práva a aby tieto zrušil.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou predovšetkým domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžo 121/2010 zo 6. apríla 2011 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 3 S 93/2008-32 z 12. januára 2010.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd z vyžiadaného súdneho spisu zistil, že namietaný rozsudok najvyššieho súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 3 S 93/2008-32 z 12. januára 2010 nadobudol právoplatnosť 25. mája 2011 (v tento deň bol označený rozsudok doručený právnomu zástupcovi sťažovateľov JUDr. Š. G., pozn.), pričom ústavnému súdu bola ich sťažnosť doručená až 15. augusta 2011, t. j. zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu vyzývať sťažovateľov na odstránenie jej nedostatkov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. septembra 2011